

en temmelig løs Grund, saa at, dersom de ikke blive holdte oppe ved kunstige Stivere, risikerer man, at de falde om for et Binstød, som ikke behøver at være saa meget stærkt.

Holstein-Ledreborg: Seg vil kun gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at man godt kan holde paa lidt Orden og Kontrol i visse Forhold, uden derfor at tro, at de staa paa saa overordenlig løs Forbund. Seg vil kun minde om, at det ærede Medlem selv i Skolesagen var blandt dem, der holdt paa Kontrol, og han er jo i alt Fald ikke af den Mening, at Statskolerne staa paa en saa overordenlig løs Forbund.

København: Seg skal lige overfor det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (N. Jensen) tillade mig at bemærke, at naar han finder, at den Fædrelandskjærlighed, der næres og pleies i Skytteforeningerne, er opstruet, saa finde vi tvertimod, at den Fædrelandskjærlighed, som han er Tolk for, i et utilbørligt Maal er nedskruet; dette er en gjensidig Underkjendelse af vor Fædrelandskjærlighed. Forøvrigt er jeg ikke oplagt til at inblade mig videre paa denne Sag. Seg har derimod et Par ganske ustyldige Dplysninger at give, og dem henverder jeg især til det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Wintner), forsaavidt det lærde Medlem vil bevære mig med velvillig Opmærksomhed. Seg tror, at det ærede Medlem har set lidt feil, naar han mener, at Arbeiderne have været udelukkede fra at give Dplysninger om deres egne Forhold, saaledes som Ministeriet ønskede det. Der er tvertimod gennem Kommunerne omdelt et Arbeiderkema, mærket C, som netop er af den Natur, at det kan udfyldes af Arbeiderne, og at det netop har vundet den Bei, som det ærede Medlem paaviste, til Arbeiderbefolkningen i Kjøbenhavn, deraf har jeg Erfaring. Det ærede Medlem vil glæde sig ved at høre, hvor folkelige vi ere i disse Foreninger, og hvor antibureaukratisk Bestyrelsen er, i alt Fald i en af Foreningerne, som jeg har den Ære at staa i Spidsen for, nemlig „Danst Arbeider-samfund“, der tæller 2 til 3000 Medlemmer. Da vi modtog disse Arbeiderkemaer, nærede Bestyrelsen nogen Lidel om, hvorvidt vi burde anbefale dem til Udfylning, idet en saadan Anbefaling let kunde væge til Modstand. Der var nemlig paa disse Kemaer flere delikate Spørgsmaal, som nok kunde opæge til Modstand imod Udfylning. Vi foreslagde dem derfor blanke og bare paa et Kredsmøde, en Generalforsamling, som man kan kalde det, og efter smaa Indvendinger fandt man det vigtigst at indbefomme dette Tilbud fra Regjeringens Side, idet man var fuldt forvisset om, at Arbeiderkemaerne vare udsendte i det bedste Diemed. Der blev derpaa nedsat et Udvalg paa 15 Medlemmer — deri er det netop,

at det Antibureaukratiske viser sig — og jeg kan forsikre om, at der ikke var mere end 2 af disse Medlemmer, der ikke i den allerstrengeste Forstand kunde regnes til Arbeidere. Det var en Examinatus juris og en Landlæge, der tillige var Barber, altsaa Noget henimod en Arbeider; det var de mest doktrinære eller intelligente Personer, der vare i dette Udvalg; de 13 vare Arbeidere i Ordets snevreste Forstand. De delte saa Arbeidet imellem sig, og det lykkedes at indhente Dplysninger fra 70 Arbeiderfamilier i Kjøbenhavn indenfor Samsundets Omraade, for de forskjelligste Belværettrin, om jeg saa maa sige, saaledes at altsaa enkelte Dplysninger gave et meget sørgeligt Billede af Tilstanden, andre et mindre skyggesfuldt, og nogle et nogenlunde stribt — om jeg saa maa sige — et Billede, hvor der var enkelte Lysstråber imellem. Seg har ikke villet tilbageholde disse Dplysninger ligeoverfor den Mistjendelse, som det forekom mig, at der laa i det ærede Medlems Udtalelser om, at der ikke var givet Foreninger en saadan Velighed. Seg har endvidere meddelt dem for at glæde det ærede Medlem med, at vi ikke ere gaaede den bureaukratiske Bei, at Bestyrelsen har paataget sig at give Dplysninger; dette vilde vi ikke stole paa. Nei, det var Arbeiderne selv, der skulde staa umiddelbart Ansvar til Ansvar ligeoverfor deres Kaldsfeiler for at faae Dplysninger af dem; thi dette troede vi bedre vilde føre til Diemedet. Paa Grund deraf staar jeg paa det Stæde, at jeg vedholdende ønsker, at disse indhentede Dplysninger maa blive behandlede af et Udvalg, et Raad, en Kommission, eller hvad man vil kalde det, i hvis Midte der ogsaa findes Arbeidere. Det er dette, som jeg maa fastholde, og som jeg ikke indser kan gjøres paa nogen bedre Maade end saaledes som af Indenrigsministeren foreslaaet. Seg skal, forsaavidt dette kan siges at være den rette Bei, ikke helt forkaste den eller underkjenne dette Skridt af Regjeringen, og derfor skal jeg stemme for hele Beløbet, som Regjeringen ønsker, eller ogsaa for slet Intet; thi begge Ting er der Mening i. Det er ikke rigtigt at blive staaende paa Halvveien og lade, som om man vil gjøre Noget, uden at række Haanden til, at Noget virkelig bliver gjort. Seg skal oprigtig talt sige een Ting: min oprigtige Opfattelse af Stillingen er den, at man paa en vis Maade og af visse Grunde ikke ønsker, at disse Dplysninger skulde foreligge saa udsørlige eller saa fuldstændige som mulig af Hensyn til, hvilke Forholdsregler der i Hensyn til dem senere kunde blive bragte i Forslag. Saaledes forekommer det mig, og saaledes forekommer det — jeg vil ikke sige: Snes og Hundreder, men — Tusinder af Medborgere, hvem denne Sag nærmest vedrører. Seg tror altsaa, at man gjorde vel i at bevilge disse og — lader os tale rent ud: det er jo omtrent det Samme her som ved visse Præmiebevillinger. Sgrunden kan man nok sige, at det ikke saa me-